

Sygn. akt III Ca 24/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2021 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. F.

przeciwko W. A. Hungary L. R. w B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 21 października 2020 r., sygn. akt I C 1072/20

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 24/21

UZASADNIENIE

Powódka M. F. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego W. A. Hungary L. R. w B. kwoty 250 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 18 05 2018r. oraz o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów procesu w kwocie 322,20 zł.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że pozwany zobowiązał się do przewozu lotniczego powódki na trasie krótszej niż 1500 km, wskazując, że opiera swoje roszczenie na Rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 PE i Rady z dnia 11 02 2004r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91. Nadto wskazała, że pozwany nie ustosunkował się do wezwania do zapłaty, w konsekwencji czego uznał reklamację powódki.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach nakazem zapłaty z dnia 14 02 2019r. (sygn. akt I Nc 717/19) uwzględnił powództwo.

Pozwany W. A. Hungary L. R. w B. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu. Zarzucił, że poinformował pasażerów ponad dwa miesiące przed planowanym wylotem o odwołaniu spornego lotu.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w wyroku z dnia 21 10 2020r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 250 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 03 2019r. oraz kwotę 322,20 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 5 ust. 1 pkt c Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 PE i Rady z dnia 11 02 2004r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 oraz orzecznictwo (...), i ustalił, że informacja o odwołaniu lotu została przesłana przez pozwanego na adres mailowy, który nie był adresem mailowym powódki, a automatycznie generowaną przez (...) (portal, na którym powódka zakupiła bilet) skrzynką mailową oraz, że odległość po ortodromie pomiędzy lotniskami, na których miał odbyć się przelot jest mniejsza niż 1500 km. Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dokumentów wskazanych w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz okoliczności spornych. Sąd Rejonowy zważył, że powódka nie otrzymała informacji o odwołaniu lotu, czego pozwany „w zasadzie nie zakwestionował [w tym zakresie] twierdzenia powódki, jak też nie przedstawił żadnych dowodów podważających twierdzenie powódki”, w konsekwencji czego uznał powództwo za uzasadnione, uwzględniając je w całości.

O odsetkach orzekł an mocy regulacji art. 481 i n. k.c., mając na względzie przepisy powyższego Rozporządzenia.

O kosztach procesu orzekał na mocy regulacji art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany W. A. Hungary L. R. w B.**, który wniósł o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów postępowania przed sądem I i II instancji. Ewentualnie wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Zarzucał przy ferowaniu wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. regulację art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną i sprzeczną z zasadami logiki ocenę materiału dowodowego, tj. wydruku z programu S. oraz wydruku z wiadomości e-mail wraz z tłumaczeniami przysięgłymi na język polski, przez co sąd I instancji poczynił błędne ustalenia faktyczne względem materiału zebranego w sprawie.

Na uzasadnienie podał m.in., że zgodnie z (...) pozwanego, powódka była odpowiedzialna za podanie prawidłowego adresu mailowego, zapewnienie sobie dostępu do podanego adresu oraz jego regularne sprawdzanie, co w kontekście sprawy stanowi podstawę do zwolnienia pozwanego z odpowiedzialności względem powódki.

Powódka M. F. wniosła o oddalenie apelacji pozwanego oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie powódki przyjmując, że ma ono źródło w regulacji art. 5 ust. 1 pkt c oraz art. 7 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 PE i Rady z dnia 11 02 2004r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę oraz skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, w części dotyczą faktów bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają swoją podstawę w informacjach zawartych we wskazanych uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wiarygodnych źródłach dowodowych.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Wbrew zarzutom apelacji prawidłowa jest także dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego i Sąd odwoławczy w jej zasadniczym zakresie ją podziela (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

W materiale sprawy znajduje się wydruk z programu S.

oraz wydruku z wiadomości e-mail wraz z tłumaczeniami przysięgłymi na język polski – zarówno mail wskazany w programie, jak i określony jako adresat wiadomości mailowej nie należy do powódki i tym bardziej nie jest wskazanym przez nią mailem do korespondencji.

Z wydruku sytemu rezerwacyjnego (k. 43-44 akt) wynika bowiem,

że rezerwacja dotyczyła dwóch pasażerów – powódki oraz B. W., o czym świadczy także cyfrowe określenie liczby pasażerów „(2)”.

Jako kontakt wskazano wówczas B. W., która jednak nie podała maila dla korespondencji, ani innych danych dotyczących sposobu i miejsca kontaktowania się z nią w czasie obowiązywania umowy (w zakładce „informacje kontaktowe” wskazano jedynie, że osobę z którą należy się kontaktować „(...)), **a to że posługiwała się ona wówczas w czasie prowadzonej przez nią z pozwanym korespondencji mailem „(...) samo w sobie nie jest równoznaczne ze wska-zaniem przez nią dla korespondencji tego adresu mailowego.**

Dlatego wysłanie przez skarżącego pod ten adres maila o odwołaniu lotu było bezskuteczne, zaś brak potwierdzenia przez B. W. odbioru korespondencji zobowiązywał go do podjęcia działań w celu prawidłowego powiadomienia jej o odwołaniu lotu, tj. o ile był mu znane: na adres jej zamieszkania, czy na adres jej pobytu lub telefonicznie lub skrzynkę jej prawidłowego maila (wskazanego w piśmie z dnia 27 7 2020r. k. 57),

o których podanie powinien był zadbać już w procesie rezerwacji lotu.

Z tego obowiązku Pozwany się nie wywiązał.

W następstwie tego – wbrew temu, co podnosi skarżący – nie zrealizowały się przewidziane w art. 7 przywołanego na wstępie Rozporządzenia przesłanki niweczące powstanie jego obowiązku zapłaty powódce dochodzonego przez nią odszkodowania, co w połączeniu z powyższym – w świetle art. 5 ust. 1 pkt c tego Rozporządzenia - czyni powództwo uzasadnionym.

Znajduje to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i apelacja jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.,

a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżony wyrok odpowiada prawu i dlatego apelację jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku

z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o regulację art. 98 § 1 i 3 k.p.c., biorąc pod uwagę, iż pozwany uległ w całości w postępowaniu odwoławczym i powinien zwrócić powódce poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa procesowego (§ 10 ust. 1 pkt 1 w związku z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokacki).

SSO Leszek Dąbek